

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης : /2023

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Αγγελική Ανέστη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ηρακλή Κυριακάκη, Πρωτοδίκη – Εισηγητή, Ειρήνη Κουτρομπή, Πρωτοδίκη και το Γραμματέα Νικόλαο Πατεράκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 30 Ιανουαρίου 2023, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ:

και της

κατοίκου Αθηνών, οδός

με ΑΦΜ

η

οποία εκπροσωπήθηκε και προκατέθεσε νόμιμα εντός της νόμιμης προθεσμίας προτάσεις δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Ελένης Πολύζου, (Α.Μ. 034498 Δ.Σ.Α.), δυνάμει της από 6-12-2021 εξουσιοδότησης της, η οποία προσκόμισε το με αριθμό Π3434651/2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Α, και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Του _____ του _____ και της _____
κατοίκου Αθηνών, οδός _____ ; με ΑΦΜ _____

και -

2) Του _____ του _____ και της _____, κατοίκου
Αθηνών, οδός _____, με ΑΦΜ: _____ αμφοτέροι οι οποίοι

δεν κατέθεσαν προτάσεις ούτε παραστάθηκαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης.

3. Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

_____, που εδρεύει στη Αθήνα, οδός _____ με ΑΦΜ _____

και εκπροσωπείται νόμιμα η οποία εκπροσωπήθηκε και προκατέθεσε εμπρόθεσμα εντός της νόμιμης προθεσμίας προτάσεις από την πληρεξούσια δικηγόρο της, _____ και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 23-07-2021 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 60562/2592/26-07-2021 αγωγή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε μετά το κλείσιμο του φακέλου της υπόθεσης δυνάμει της από 30-12-2021 πράξης της Πρόεδρου του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την δημόσια συζήτηση της υποθέσεως στην ανωτέρω δικάσιμο η υπόθεση συζητήθηκε χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους (άρθρο 237 παρ. 4 προτελ. εδ. ΚΠολΔ).

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις υπ' αριθμ. 4690B/30-07-2021, και 4691B/30-07-2021 εκθέσεις επίδοσης της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Ουρανίας Μπαϊράμη, τις οποίες νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της ως άνω από 23-7-2021 αγωγής με την κάτω από αυτήν πράξη κατάθεσης δικογράφου επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον πρώτο και δεύτερο των εναγομένων. Ωστόσο, οι τελευταίοι δεν κατέθεσαν προτάσεις (βλ. άρθρο 237 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το Ν. 4335/2015) και πρέπει να δικαστούν ερήμην, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 271 παρ. 1 και 2 εδ. α' ΚΠολΔ, όπως αυτές ισχύουν μετά την ισχύ του Ν. 4335/2015.



**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ**


47 (I) Με το άρθρο 1847 παρ. 1 του ΑΚ παρέχεται στον κληρονόμο προσωποπαγές δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία, έστω και αν με την αποποίηση βλάπτονται τα συμφέροντα δανειστών του, διότι κατά την αντίληψη του νομοθέτη ουδείς δύναται να αναγκασθεί σε αποδοχή της, η δε αποποίηση πρέπει να γίνει με μονομερή δήλωση μη απευθυντέα, υποβαλλομένη στον γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας (ΑΚ 1848 παρ. 1), εντός αποκλειστικής προθεσμίας, η οποία κατ' αρχήν ορίζεται σε τέσσερις μήνες από την εκ μέρους του κληρονόμου γνώση της επαγωγής και του λόγου της, αλλά αν ο κληρονομούμενος είχε την τελευταία κατοικία του στο εξωτερικό ή αν ο κληρονόμος έμαθε την επαγωγή όταν διέμενε στο εξωτερικό η προθεσμία της αποποίησης είναι ενός έτους. Με τη ρύθμιση αυτή ο νομοθέτης αποβλέπει αφενός στην ασφάλεια του δικαίου και ιδίως στην προστασία των δανειστών της κληρονομίας, οι οποίοι πρέπει να πληροφορηθούν σε εύλογο χρόνο τον κληρονόμο κατά του οποίου μπορούν να στραφούν προς ικανοποίησή τους και αφετέρου στην προστασία του κληρονόμου στον οποίο πρέπει να παρέχεται ικανός χρόνος προς ενημέρωσή του περί της κατάστασης και ιδίως των χρεών της κληρονομίας, ώστε να αποφασίσει συνειδητά αν θα την αποδεχθεί ή θα την αποκρούσει. Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1710, 1711, 1846, 1847, 1848, 1854 και 1856 ΑΚ συνάγονται τα ακόλουθα: α) κατά τον χρόνο του θανάτου προσώπου, η περιουσία του επάγεται αυτοδικαίως στους κληρονόμους του, οι οποίοι μπορούν να την αποποιηθούν μέσα στην ανωτέρω προθεσμία, που αρχίζει από τότε που έμαθαν την επαγωγή και το λόγο της και β) αν ο κληρονόμος αποποιηθεί την κληρονομία, η επαγωγή σε εκείνον που αποποιήθηκε θεωρείται ότι δεν έγινε και στην περίπτωση αυτή επάγεται σε εκείνον που θα είχε κληθεί, αν αυτός που αποποιήθηκε δεν ζούσε κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση η ανωτέρω προθεσμία αρχίζει από τη γνώση της αποποίησης του προηγούμενου και της εξαιτίας αυτής κλήσης του κληρονόμου (ΕφΑθ 2015/2015 Νόμος, ΕφΘεσ 2120/2015 Νόμος). Γνώση της επαγωγής, ως γεγονός της έναρξης της τετράμηνης προθεσμίας, νοείται η γνώση από τον κληρονόμο του θανάτου του κληρονομούμενου, γνώση δε του λόγου επαγωγής συνιστά η εκ διαθήκης ή κατά την εξ αδιαθέτου διαδοχή κλήση του κληρονόμου στην κληρονομία. Με την έννοια αυτή, όταν πρόκειται για διαδοχή εξ αδιαθέτου, οπότε ο δικαιολογητικός αυτής λόγος της συγγενικής σχέσης μεταξύ κληρονομούμενου και κληρονόμου είναι από την αρχή δεδομένος και γνωστός στον τελευταίο, η τετράμηνη προθεσμία προς αποποίηση αρχίζει από τη γνώση του κληρονόμου του χρόνου του θανάτου του κληρονομούμενου συγγενούς του, εκτός συνδρομής μεταγενεστέρων της

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

επαγωγής γεγονότων, με ενδεικτική αναφορά εκείνου της αποποίησης της κληρονομιάς. Στην περίπτωση αυτή της νομότυπης και εμπρόθεσμης αποποίησης της επαχθείσας στον κληρονόμο κληρονομιάς, η προς τον αποποιηθέντα επαγωγή της κληρονομιάς αναιρείται, ως μη γενόμενη, και κατά συνέπεια επάγεται σ' εκείνον ο οποίος θα εκαλείτο ως εξ'αδιαθέτου κληρονόμος αν ο αποποιηθείς δεν ζούσε κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομιάς του θανάτου του κληρονομούμενου, στον οποίο ανατρέχει η επαγωγή (ΑΚ 1856). Παρά ταύτα η προθεσμία της αποποίησης της κληρονομιάς δεν αρχίζει από τη γνώση του θανάτου του κληρονομούμενου, αλλά από τη γνώση της αποποίησης, μεταγενέστερο αυτού γεγονός με το οποίο συνδέεται η επαγωγή της κληρονομιάς (ΑΠ 1534/2011, ΑΠ 426/2002 δημ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η εσφαλμένη αυτή γνώση ή άγνοια που δημιουργεί τη διάσταση μεταξύ βουλήσεως και δηλώσεως, όταν πρόκειται για κληρονομία που επάγεται σε ανήλικο, κρίνεται από το πρόσωπο που τον εκπροσωπεί και το οποίο έπρεπε να προβεί στην εμπρόθεσμη αποποίηση της κληρονομιάς για λογαριασμό του ανηλίκου, τηρώντας τις διατυπώσεις του άρθρου 1625 του ΑΚ, ενόψει του ότι, του νόμου μη διακρίνοντος (άρθρα 1847, 1850 ΑΚ), η προθεσμία της αποποίησης τρέχει και κατά προσώπων που είναι ανίκανα προς δικαιοπραξία (ΑΠ.173/2014 ΤΝΠ «Ισοκράτης»). Κατά το άρθρο 1857 εδ. β' περ. α', γ' και δ' του ΑΚ, η αποδοχή της κληρονομιάς που οφείλεται σε πλάνη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες. Η πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομιάς δεν θεωρείται ουσιώδης. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση. Εξάλλου, κατά το άρθρο 1901 εδ. α ΑΚ, ο κληρονόμος ευθύνεται και με τη δική του περιουσία για τα χρέη της κληρονομιάς. Κατά τα άρθρα δε 140 και 141 ΑΚ, αν κάποιος καταρτίζει δικαιοπραξία και η δήλωσή του δε συμφωνεί, από ουσιώδη πλάνη, με τη βούλησή του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας. Η πλάνη είναι ουσιώδης όταν αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δε θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η αποδοχή της κληρονομιάς που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας αποποίησης, μπορεί να προσβληθεί από τον κληρονόμο λόγω πλάνης, όταν η με τον τρόπο αυτό συναγόμενη κατά πλάσμα του νόμου αποδοχή δε συμφωνεί με τη βούλησή του, όταν αυτή αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την αποδοχή της κληρονομιάς, ώστε ο κληρονόμος αν γνώριζε την αληθινή κατάσταση ως προς το σημείο αυτό, δε θα άφηνε να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποίησης. Η εσφαλμένη δε γνώση ή άγνοια, που

ψ

δημιουργεί τη μεταξύ βούλησης και δήλωσης διάσταση, η οποία όταν είναι ουσιώδης θεμελιώνει δικαίωμα προσβολής της δήλωσης λόγω πλάνης, μπορεί να οφείλεται και σε άγνοια ή εσφαλμένη γνώση των προαναφερόμενων νομικών διατάξεων για την αποδοχή της κληρονομιάς (ΟΛΑΠ 3/1989, ΑΠ 1570/2010 δημ. ΝΟΜΟΣ). Υπάρχει δε πλάνη περί το δίκαιο της αποδοχής της κληρονομιάς και όταν ο κληρονόμος τελεί σε άγνοια που ανάγεται α) στο σύστημα της κτήσης της κληρονομιάς κατά τον ΑΚ που επέρχεται αμέσως μετά το θάνατο του κληρονομούμενου, οπότε η προθεσμία του άρθρου 1847 ΑΚ δεν αρχίζει γιατί η άγνοια αποκλείει την γνώση της επαγωγής της κληρονομιάς και β) σε άγνοια μόνο της υπάρξεως της προθεσμίας του άρθρου 1847 ΑΚ προς αποποίηση ή της κατά το άρθρο 1850 ΑΚ νομικής σημασίας της παρόδου της προθεσμίας αυτής άπρακτης. Έτσι ο κληρονόμος κατά την άνω διάταξη 1847 παρ. 1 εδ α' ΑΚ μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομιά μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών, που αρχίζει από τότε που έμαθε την επαγωγή και τ'όλογο της (ΑΠ 1087/2011, ΑΠ 1211/2008 δημ. ΝΟΜΟΣ). Από τις άνω διατάξεις προκύπτει ότι σε περίπτωση άπρακτης παρόδου της προθεσμίας αποποίησης δεν υπάρχει δήλωση βούλησης του κληρονόμου για την αποδοχή της κληρονομιάς, ο νόμος όμως (άρθρ. 1850 εδ. β' ΑΚ), προς άρση της αβεβαιότητας ως προς το πρόσωπο του κληρονόμου, αμαχήτως τεκμαίρει την αποδοχή. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει λόγος περί ελαττώματος της (μη ρητώς ή σιωπηρώς δηλωθείσας) βούλησης και συνακόλουθα, ούτε ακύρωση είναι νοητή. Για την παράκαμψη των δογματικών αυτών αντιρρήσεων ο νόμος (άρθρ. 1857 παρ. 4 ΑΚ) ορίζει ευθέως ότι η ακύρωση λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής χωρεί και επί πλασματικής απόδοχής (Γεωργιάδη - Σταθόπουλο, Αστικός Κώδικας, κατ' άρθρο ερμηνεία, τόμος ΙΧ, Κληρονομικό Δίκαιο, άρθρ. 1857 αριθμ. 10 σελ. 560). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρ. 1857 παρ. 2 ΑΚ, η αγωγή για την ακύρωση της αποδοχής της κληρονομιάς λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής παραγράφεται μετά ένα εξάμηνο. Με βάση τη διάταξη του ανωτέρω άρθρου, κατ' απόκλιση από τις γενικές διατάξεις, κατά τις οποίες το δικαίωμα ακύρωσης ακυρώσιμης δικαιοπραξίας αποσβέννυται μετά την πάροδο διετίας από της δικαιοπραξίας ή από την παρέλευση της πλάνης, απάτης ή απειλής, και, σε κάθε περίπτωση, μετά την πάροδο εικοσαετίας από της δικαιοπραξίας (ΑΚ 157), το δικαίωμα ακύρωσης της αποδοχής της κληρονομιάς, καίτοι κατά τη φύση του διαπλαστικό, υποβάλλεται σε εξάμηνη παραγραφή. Ο χρόνος της παραγραφής αρχίζει από την επομένη ημέρα της αποδοχής, επί δε πλασματικής αποδοχής από την παρέλευση της προθεσμίας αποποίησης. Αν όμως η πλάνη, η απάτη ή απειλή εξακολουθήσουν και μετά την αποδοχή, κατ' ανάλογη εφαρμογή της ΑΚ 157 εδ. β',

και γ' το εξάμηνο αρχίζει από τότε που παρήλθε η κατάσταση αυτή και σε κάθε περίπτωση όταν περάσουν είκοσι χρόνια από την αποδοχή (βλ. ΑΠ 858/90, ΕφΛαρ 549/2011 δημ. ΝΟΜΟΣ, Γεωργιάδη - Σταθόπουλο, ό.π. άρθρ. 1857, αριθ. 3, σελ. 559, Απ. Γεωργιάδη, ΚληρΔ, εκδ. 2010, §38, αριθ. 36, σελ. 652).

II) Περαιτέρω, η αγωγή προς ακύρωση της αποδοχής της κληρονομιάς στρέφεται και κατά του δανειστή αυτής, διότι ακυρώνονται τόσο η ρητή ή σιωπηρή αποδοχή που είναι μονομερής δικαιοπραξία, μη απευθυντέα προς άλλο ορισμένο πρόσωπο, όσο και η πλασματική αποδοχή, που δεν είναι ούτε μονομερής δικαιοπραξία, αλλά τεκμαίρεται αμαχήτως (1850 εδ. β Α.Κ.) προς άρση της αβεβαιότητας ως προς το πρόσωπο του κληρονόμου, κατά ρητή διάταξη του νόμου (1857 παρ. 4 Α.Κ.), ενώ εναγόμενος μπορεί να είναι όποιος έλκει έννομο συμφέρον και τέτοιος είναι προδήλως ο δανειστής της κληρονομιάς (ΕφΑθ 128/2012 ό.π., Βουζίκας ό.π. σελ. 166, 796, Γεωργιάδη σε Α.Κ. Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρ. 1857 αρ. 3). Τέλος, κατ' άρθρο 70 ΚΠολΔ η αναγνωριστική αγωγή μπορεί να αφορά έννομη σχέση, δηλαδή κάθε βιοτική κατάσταση ενός προσώπου προς άλλο πρόσωπο ή πράγμα, η οποία ρυθμίζεται από την έννομη τάξη, αντικείμενο δε της αγωγής είναι τόσο ολόκληρη η έννομη σχέση ως σύνολο, όσο και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν, όχι όμως απλά πραγματικά περιστατικά, ακόμη κι αν αυτά έχουν νομική σημασία για τις έννομες σχέσεις των προσώπων. Άλλωστε, η προς αναγνώριση έννομη σχέση πρέπει να είναι παρούσα και όχι μέλλουσα, καθώς στην τελευταία περίπτωση δεν υφίσταται έπι αοριστία και αβεβαιότητα, την οποία το Δικαστήριο καλείται να λύσει (Βαθρακοκοίλη Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, τόμος Α', άρθρο 70, στοιχ. 5 και 9, 16).

Η ενάγουσα με την υπό κρίση αγωγή της, κατ' ορθότερη εκτίμηση του περιεχομένου της, εκθέτει ότι στις 14-1-2019 απεβίωσε στην Αθήνα, χωρίς να αφήσει διαθήκη, η μητέρα της, , το γένος και , κάτοικος όσο ζούσε, Αχαρνών Αττικής, οδός αριθ. καταλείποντας μοναδικούς εγγύτερους συγγενείς της και εξ αδιαθέτου κληρονόμους της, τα τέκνα της, α) την ίδια την ενάγουσα και β) τον αδελφό της, του κατά ποσοστό 50% εξ αδιαίρετου σε έκαστο εξ αυτών. Ότι όπως ειδικότερα εκτίθεται στο δικόγραφο της αγωγής, η κληρονομιά της μητέρας της αποτελούνταν αποκλειστικά από το δικαίωμα της επικαρπίας κατά ποσοστό 100%, επί δύο (2) αναλυτικά αναφερόμενων στην αγωγή ακινήτων, με ΚΑΕΚ: και ΚΑΕΚ: ήτοι α) επί του οικοπέδου εκτάσεως

9 φύλλο της υπ' αριθμ. 9814 /2023 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τακτική Διαδικασία)

250,80 τ.μ., ευρισκόμενο στις Αχαρνές Αττικής, επί της οδού ιριθ.

καθώς το δικαίωμα ψιλής κυριότητας επί αυτού, είχε περιέλθει με δωρεά εν ζωή της θανούσας, στο αδελφό της ενάγουσας, κατά ποσοστό 100% και β) ενός όμορου με το ανωτέρω οικοπέδου έκτασης 191 τ.μ. κείμενο επίσης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Αχαρνών Αττικής, καθώς το δικαίωμα ψιλής κυριότητας επί αυτού, είχε περιέλθει με δωρεά εν ζωή της θανούσας, στο αδελφό της ενάγουσας, κατά ποσοστό 100%. Ότι η ενάγουσα πίστευε ότι η αποβιώσασα μητέρα της δεν είχε κανένα περιουσιακό στοιχείο -κληρονομιαίο ακίνητο, καθώς με το θάνατο της, το δικαίωμα επικαρπίας της επί αμφοτέρων των ανωτέρω ακινήτων ενώθηκε με το δικαίωμα ψιλής κυριότητας του αδελφού της, καθιστάμενος ο τελευταίος από την ημέρα του θανάτου της επικαρπώτριας μητρός του, δικαιούχος της πλήρους κυριότητας αυτών (ακινήτων). Ότι η ενάγουσα είχε την πεποίθηση ότι η θανούσα μητέρα της δεν είχε περιουσία - κληρονομιά και λόγω άγνοιας των νομικών διατάξεων, με αποτέλεσμα να μη γνωρίζει η ενάγουσα ότι πρέπει να εμφανιστεί ενώπιον του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών, να προβεί στην σχετική δήλωση αποποίησης για λογαριασμό της και να συνταχθεί η σχετική έκθεση αποποίησης κληρονομιάς. Ότι δεν είχε καμία επικοινωνία ή ενημέρωση από τον αδελφό της, ότι το έτος 2000 η θανούσα είχε εν ζωή συμβληθεί ως εγγυήτρια σε δανειακή σύμβαση με την τρίτη των εναγομένων Τράπεζα, με την οποία ο αδερφός της υπέγραψε ως οφειλέτης στην υπ' αριθμ. 311/2000 σύμβαση στεγαστικού δανείου ποσού 4.333.334 δραχμών για την οποία (σύμβαση) είχε εγγραφεί προσημείωση υποθήκης επί των ως άνω ακινήτων στο Υποθηκοφυλακείο Αχαρνών στις 6.12.2020 στον τόμο 149 και αριθ. 50. Ότι για το λόγο αυτό παρήλθε μετά το θάνατο της μητρός της, η τετράμηνη προθεσμία προς αποποίηση της κληρονομιάς της, με συνέπεια να θεωρείται κατά πλάσμα του νόμου ότι αυτή έχει αποδεχθεί την κληρονομιά της κληρονομούμενης μητέρας της, στην οποία όμως δεν ήθελε να προβεί. Ότι για πρώτη φορά έλαβε γνώση των συνεπειών της άπρακτης παρέλευσης της σχετικής προθεσμίας περί αποποίησης της επαχθείσας σε αυτόν κληρονομιάς στις αρχές Απριλίου του έτους 2021, κατόπιν ενημέρωσης από την δικηγορική εταιρεία KMD, με συνέπεια τότε να πληροφορηθεί για πρώτη φορά ότι η κληρονομιά της αποβιώσασας μητέρας της, είχε χρέη προς την τρίτη των εναγομένων Εθνική Τράπεζα λόγω της ως άνω μη εξυπηρετούμενης δανειακής σύμβασης από τον οφειλέτη αδερφό της, και κατόπιν ενημέρωσης της πληρεξούσιας δικηγόρου της, ότι για τη διαδικασία αποποίησης της κληρονομιάς της αποβιώσασας απαιτείται δήλωση αποποίησης αυτής προκειμένου να αποτραπεί η επαγωγή της κληρονομιάς της θανούσας, στην ενάγουσα.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

[Handwritten signature]

Ότι στις 15-4-2021 ενώπιον του γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καταχώρησε την με αρ. 89/2021 δήλωση αποποίησης κληρονομιάς της μητρός της. Ότι η ανωτέρω πλάνη στην οποία βρίσκονταν η ίδια ήταν ουσιώδης, διότι αν γνώριζε το πλέγμα των νομικών διατάξεων που διέπουν την διαδικασία αποποίησης και ειδικότερα αν γνώριζε ότι υπήρχε κληρονομιά της μητρός της αλλά και τα έννομα αποτελέσματα της μη αποποίησης της κληρονομιάς αυτής και ότι έπρεπε να ακολουθήσουν δηλώσεις αποποίησης ενώπιον του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών και η σύνταξη σχετικών εκθέσεων αποποίησης κληρονομιάς, θα είχε επιμεληθεί η ίδια των ανωτέρω ενεργειών περί αποποίησης της εν λόγω κληρονομιάς, και δεν θα είχε παρέλθει άπρακτη η τετράμηνη προθεσμία αποποίησης της κληρονομιάς, καθώς η βούλησή της ήταν να μην επαχθεί σε αυτήν η κληρονομία της μητρός της. Με βάση τα ανωτέρω, η ενάγουσα επικαλούμενη ότι η τρίτη εναγόμενη είναι δανειστής της κληρονομιάς και ο πρώτος και δεύτερος των εναγομένων εξ αδιάθετου κληρονόμοι της κληρονομούμενης, ζητεί ν' ακυρωθεί λόγω ουσιώδους πλάνης της ίδιας, η εκ μέρους της ενάγουσας πλασματική αποδοχή κληρονομιάς της αποβιώσασας μητρός της, και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά της έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία (άρθρα 237 και 238 ΚΠολΔ) ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, καθόσον το αντικείμενο της αγωγής είναι ανεπίδεκτο χρηματικής αποτίμησης και στην περιφέρεια του Δικαστηρίου ο κληρονομούμενος, όταν πέθανε, είχε την κατοικία του (άρθρα 18 σε συνδυασμό με άρθρο 14, και 30 ΚΠολΔ). Είναι δε επαρκώς ορισμένη (άρθρα 118 και 216 ΚΠολΔ), απορριπτόμενης της σχετικής ένστασης αοριστίας της τρίτης εναγόμενης, και νόμιμη, κατά τα αναφερόμενα στις προηγηθείσες νομικές σκέψεις, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 140, 141, 180, 184, 1526, 1527 εδ. α', 1625 αρθρ. 1, 1710, 1711 εδ. α' και γ', 1813, 1814, 1846, 1847 παρ. 1 εδ. α', 1848 παρ. 1 εδ. α', 1850, 1857 παρ. 1 και 2 ΑΚ και 71, 176 ΚΠολΔ ενώ για το παραδεκτό αυτής η ενάγουσα προσκόμισε με επίκληση το από 5 Δεκεμβρίου 2021 πρακτικό περάτωσης αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας, κατά τη διάταξη των άρθρ. 6 και 7 παρ.4 του Ν.4640/2019. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Περαιτέρω, όσον αφορά στην παρισταμένη τρίτη των εναγομένων, Εθνική Τράπεζα, με τις νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθείσες προτάσεις της, ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα της ενάγουσας να ζητήσει τη ακύρωση της πλασματικής αποδοχής της

κληρονομιάς της αποβιώσασας μητρός της έχει υποπέσει στην εξάμηνη παραγραφή, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 1857 παρ. 2 ΑΚ, δεδομένου ότι έχει επέλθει άρση της 'πλάνης, στην οποία κατά τους ισχυρισμούς της, ενάγουσας ευρίσκονταν η ίδια. Συγκεκριμένα, ότι επήλθε άρση της ισχυριζόμενης πλάνης του, για το λόγο ότι αυτή γνώριζε από το έτος 2019 ότι η κληρονομιά ήταν κατάχρηη, αλλά και ότι η μητέρα της ενάγουσας αποβίωσε ήδη από την 14-1-2019, ήτοι κατά τις αναφερόμενες στις προτάσεις της ημεροχρονολογίες, των ετών 2019 και 2021, οπότε και μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αγωγής (26-07-2021) παρήλθε το εξάμηνο, που προβλέπει η ανωτέρω διάταξη, και επήλθε η παραγραφή του εν λόγω δικαιώματος. Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί ένσταση παραγραφής, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 1857 παρ. 2 και 157 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν. Τέλος με τις νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθείσες προτάσεις της, αρνείται την αγωγή και ζητεί την απόρριψη αυτής και την καταδίκη της ενάγουσας στα δικαστικά της έξοδα.

Από όλα τα έγγραφα, που νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι παρόντες διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339, 340, 395 και 432 επ. ΚΠολΔ), ορισμένα εκ των οποίων εγγράφων αναφέρονται ειδικώς κατωτέρω, δίχως να παραλείπεται κάποιο ως προς την ουσιαστική κρίση της ένδικης διαφοράς, όπως επίσης και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπόψη και αυτεπαγγέλτως (άρθρ. 336 §4 ΚΠολΔ), καθώς επίσης και από τις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες από την ενάγουσα με αρ. πρωτ. 6501, 6502 και 6503/17-9-2021 των τριών (3) μαρτύρων της ενάγουσας, α) του β) του και γ) του οι οποίες συντάχθηκαν νόμιμα ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών, κατόπιν νόμιμης κλήτευσης των εναγομένων, όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 4690B/30-07-2021, 4691B/30-07-2021 και 4702B/2-8-2021 εκθέσεις επίδοσης της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών, τις οποίες νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 14-1-2019 απεβίωσε στην Αθήνα, χωρίς να αφήσει διαθήκη, η χήρα, το γένος και η οποία γεννήθηκε στην Αθήνα, στις κάτοικος όσο ζούσε-Αχαρνών Αττικής, οδός αριθ. με ΑΦΜ [βλ. την προσκομιζόμενη με από 15-1-2019 ληξιαρχική πράξη θανάτου (του Ληξιαρχείου

Δήμου Αχαρνών], καταλίποντας κατά το χρόνο του θανάτου της πλησιέστερους συγγενείς της και εξ αδιαθέτου κληρονόμους της, τα κάτωθι τέκνα της, α) την ενάγουσα με ημερομηνία γέννησης στις 22-11-1953 και β) τον τρίτο μάρτυρα και αδελφό της,

του με ημερομηνία γέννησης στις (βλ. το με αρ. πρωτ. 3034/31-1-2019 πιστοποιητικό εγγυτέρων συγγενών του Δήμου Αχαρνών). Περαιτέρω προκύπτει ότι η αποβιώσασα όσο ζούσε είχε αποκτήσει δύο όμορα ακίνητα, ευρισκόμενα στις Αχαρνές Αττικής, επί της οδού

τα οποία με δωρεά εν ζωή είχε παραχωρήσει το δικαίωμα ψιλής κυριότητας επί αυτών στον υιό της και αδελφό της ενάγουσας, του

παρακρατώντας εφ' όρου ζωής το δικαίωμα επικαρπίας επί αυτών, ήτοι α) ενός οικοπέδου έκτασης 250,80 τ.μ. κείμενο στη θέση της περιφέρειας του Δήμου Αχαρνών επί της οδού του οποίου την ψιλή

κυριότητα η θανούσα μεταβίβασε στον ως άνω υιό της, με το υπ' αριθ.

συμβόλαιο γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Αχαρνών το οποίο έχει νομίμως μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αχαρνών στον τόμο και με αρ. και έχει καταχωρηθεί εν συνέχεια στο κτηματολογικό γραφείο Αχαρνών με και β)

ενός όμορου με το ανωτέρω οικοπέδου έκτασης 191 τ.μ. κείμενο επίσης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Αχαρνών Αττικής, του οποίου την ψιλή κυριότητα η θανούσα μεταβίβασε στον ως άνω υιό της, με το υπ' αριθ.

συμβόλαιο γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Νέας Ιωνίας το οποίο έχει νομίμως μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Αχαρνών στον τόμο 759 και με αρ. 311 και έχει καταχωρηθεί εν συνέχεια στο κτηματολογικό γραφείο Αχαρνών με ΚΑΕΚ 050282057007/0/0. Εν συνέχεια δυνάμει της υπ' αρ. 4878/16.10.2001 συμβολαιογραφικής πράξης της συμβολαιογράφου Νέας Ιωνίας η οποία έχει νομίμως μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών

του Υποθηκοφυλακείου Αχαρνών στον τόμο και με αρ. μφότερα τα ανωτέρω όμορα ακίνητα συνενώθηκαν σε ενιαίο ακίνητο, ήτοι ένα οικόπεδο επιφάνειας 430,12 τ.μ., κείμενο στη θέση της περιφέρειας του Δήμου Αχαρνών, εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του δήμου στο υπ' αριθ. και

επί της οδού όπως εμφανίζεται με τα κεφαλαία αλφαβητικά γράμματα Α-Β-Γ-Δ-Ε-Ζ-Α στο από Μαΐου 2001 τοπογραφικό διάγραμμα του πτυχιούχου μηχανικού δομικών έργων Τ.Ε. είναι

άρτιο και οικοδομήσιμο και συνορεύει σύμφωνα με το ως άνω τοπογραφικό διάγραμμα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΒΟΡΕΙΑ σε πλευρά Δ-Ε μήκους 18,25 μ. εν μέρει με ιδιοκτησία και εν μέρει με ιδιοκτησία αγνώστου, ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ σε πλευρά Γ-Δ μήκους 17,65 με ιδιοκτησία αγνώστου, ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ σε πλευρά Β-Γ μήκους 15,08 μ. με ιδιοκτησία αγνώστου, ΔΥΤΙΚΑ σε τεθλασμένη πλευρά Ε-Ζ-Α συνολικού μήκους 18,03 μ ήτοι Ε-Ζ = 15,48, και Ζ-Α = 2,55 μ. με ιδιοκτησία και ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΑ με πρόσωπο Α-Β μήκους 12,60 μ. με την οδό πλάτους 8 μ., και επί τού οποίου (οικοπέδου) έχει ανεγερθεί μία μονοκατοικία (ισόγεια οικία) επιφάνειας 108,00 τ.μ., αποτελούμενη από, σαλόνι, κουζίνα συνεχόμενη, τραπεζαρία, τρία υπνοδωμάτια, λουτρό και διάδρομο, και στην οποία διέμενε η θανούσα μητέρα της ενάγουσας, μέχρι και τη στιγμή του θανάτου της μαζί με τον αδερφό της ενάγουσας και τρίτο των μαρτύρων, Κατόπιν τούτων δεδομένου ότι με τον θάνατο της μητέρας της ενάγουσας αποσβέσθηκε το δικαίωμα επικαρπίας της επί αμφότερον των ανωτέρω ακινήτων, και ενώθηκε με το δικαίωμα ψιλής κυριότητας του υιού της-ψιλού κύριου, καθιστάμενος ο τελευταίος από την ημέρα του θανάτου της επικαρπώτριας μητρός του, δικαιούχος της πλήρους κυριότητας αυτών (ακινήτων), προκύπτει ότι η θανούσα δεν διέθετε κανένα περιουσιακό στοιχείο κατά τον θάνατο της. Περαιτέρω προκύπτει ότι στις 23-4-2002 η θανούσα, είχε συμβληθεί με την τρίτη εναγόμενη, ως εγγυήτρια, στην με αρ. δανειακή σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, ποσού 29.347,03 ευρώ, με συμβαλλόμενο ως οφειλέτη, τον υιό της, ενώ για την εξασφάλιση του εν λόγω δανείου, η τρίτη εναγόμενη, ενέγραψε προσημείωση για το ποσό των 120.000 €, επί του ως άνω ενιαίου οικοπέδου εκτάσεως 430,12 τ.μ., δυνάμει της υπ' αριθ. 22966Σ/2009 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία νόμιμα μεταγράφηκε, στο Υποθηκοφυλακείο Αχαρνών και καταχωρήθηκε στα οικεία βιβλία του, στον τόμο 167 και αριθ. 197. Περαιτέρω προκύπτει ότι όπως καταθέτουν άπαντες οι μάρτυρες της ενάγουσας στις ως άνω προσκομιζόμενες και επικαλούμενες από την ενάγουσα ένορκες βεβαιώσεις τους, η ενάγουσα για πρώτη φορά ενημερώθηκε για την ως άνω δανειακή σύμβαση και τις οφειλές της θανούσας εγγυήτριας και του αδελφού της οφειλέτη προς την τρίτη των εναγομένων, στις 6-4-2021, ότε έλαβε σχετικό ενημερωτικό μήνυμα email με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο από την δικηγορική εταιρεία με το διακριτικό τίτλο η οποία είχε αναλάβει τις νομικές ενέργειες για την υπόθεση υπαγωγής του αδερφού της στον Ν. 3869/2010 λόγω της ως άνω δανειακής σύμβασης με την τρίτη εναγόμενη. Εξάλλου όπως κατέθεσε στην προσκομιζόμενη ένορκη βεβαίωση του, και ο αδελφός

της ενάγουσας, ο ίδιος ουδέποτε είχε ενημερώσει την ενάγουσα τόσο για τη συμμετοχή της μητέρας τους στην ως άνω δανειακή σύμβαση ως εγγυήτρια όσο και για την εγγραφή προσημείωσης στην κατοικία αυτής. Ο ίδιος μάρτυρας καταθέτει ότι ένα μήνα μετά το θάνατο της μητρός του, άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αχαρνών στις 27.2.2019 την από 26.2.2019 αίτηση για την υπαγωγή του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 η οποία έλαβε ΓΑΚ: 1107/2019 και ΕΑΚ:224/2019 και προσδιορίσθηκε η ημερομηνία συζήτησης της επί του ως άνω Δικαστηρίου στις 20.5.2024, χωρίς ουδέποτε να επιδώσει την αίτηση αυτή, στην ενάγουσα ή να την ενημερώσει σχετικά για την κατάθεση αυτής, ενώ ταυτόχρονα βεβαίωσε ότι η ενάγουσα δεν διατηρούσε επικοινωνία και σχέσεις με την θανούσα μητέρα του και τον ίδιο, οι οποίοι κατοικούσαν μαζί στην ως άνω μονοκατοικία στις Αχαρνές Αττικής και αποκλειστικά ο ίδιος τη φρόντιζε και επιμελούνταν τις προσωπικές της υποθέσεις, ενώ η ενάγουσα δεν επικοινωνούσε ούτε και τον επισκεπτόταν στην κατοικία του στις Αχαρνές Αττικής, όπου ο τελευταίος κατοικούσε μαζί με την θανούσα μέχρι και το θάνατό της. Περαιτέρω προκύπτει ότι η ενάγουσα είχε την πεποίθηση ότι η αποβιώσασα μητέρα της, δεν είχε περιουσία και κληρονομαία ακίνητα, ενώ ακόμα και στην περίπτωση που ήταν τετιμημένη εκ διαθήκης ως κληρονόμος αυτής, ήθελε να αποποιηθεί την κληρονομία αυτής, πλην όμως δεν διέθετε νομικές γνώσεις ούτε γνώριζε τον τρόπο αποποίησης κληρονομίας, όπως βεβαιώνουν σχετικά και οι μάρτυρες της ενάγουσας στις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες από την τελευταία ως άνω ένορκες βεβαιώσεις τους. Περαιτέρω προκύπτει ότι μόλις ενημερώθηκε η ενάγουσα στις 6-4-2021 για το γεγονός ότι καθίσταται εξ αδιαθέτου κληρονόμος της μητρός της, η τελευταία στις 15-4-2021 εκπρόθεσμα κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, την με αρ. 89/2021 δήλωση αποποίησης της κληρονομιάς της αποβιώσασας. Εν συνεχεία προκύπτει ότι στις 6.4.2021, η ενάγουσα ενημερώθηκε για πρώτη φορά από την ως άνω δικηγορική εταιρεία, ότι η κληρονομιά της αποβιώσασας μητρός της βαρύνεται με χρέη προς την τρίτη εναγόμενη τράπεζα δανείστρια της ως άνω δανειακής σύμβασης και αφορούσαν την ιδιότητα της θανούσας ως εγγυήτρια σε αυτή, με αποτέλεσμα τότε για πρώτη φορά η ενάγουσα να ενημερωθεί, ότι η κληρονομιά της θανούσας περιλαμβάνει χρέη προς την τρίτη εναγόμενη, ενώ ταυτόχρονα η ως άνω πληρεξούσια δικηγόρος της, την ενημέρωσε ότι και η ίδια ήταν εξ αδιαθέτου κληρονόμος της αποβιώσασας μητρός της, και θα έπρεπε να αποποιηθεί την επαχθείσα σε αυτή κληρονομιά της θανούσας, δεδομένου ότι μέχρι τότε η ενάγουσα ευρίσκονταν σε πλάνη διότι δεν διέθετε νομικές γνώσεις ούτε γνώριζε τον τρόπο αποποίησης

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

✓

41

κληρονομίας της αποβιώσασας μητρός της, με αποτέλεσμα την επαγωγή της κληρονομιάς της τελευταίας σε αυτήν, η οποία (ενάγουσα) αποποιήθηκε αυτήν λίγες μέρες μετά στις 15-4-2021. Επομένως προκύπτει ότι η ενάγουσα από άγνοια και παρά τη θέλησή της, εξαιτίας της έλλειψης νομικών γνώσεων σχετικά με το σύστημα κτήσης της κληρονομιάς, θεωρώντας ότι δεν απαιτείτο να προβεί σε οιαδήποτε άλλη ενέργεια, δεδομένου ότι είχε την πεποίθηση ότι δεν ήταν κληρονόμος της θανούσας μητρός της, ενώ αγνοούσε ότι η τελευταία είχε οφειλές προς την τρίτη εναγόμενη και η κληρονομιά της ήταν κατάχρηη, δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα, μέχρι την 14-5-2019, αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο για να υποβάλει δήλωση αποποίησης κληρονομιάς και άφησε να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποίησης της κληρονομιάς της αποβιώσασας μητρός της, η οποία (ενάγουσα) έκτοτε θεωρείται κατά πλάσμα του νόμου ότι αποδέχτηκε την κληρονομία της μητρός της (άρθρα 1847, 1850, 1856 ΑΚ). Η ανωτέρω άγνοια των νομικών διατάξεων της ενάγουσας για την αποδοχή της επαχθείσας σε αυτήν κληρονομιάς και την διαδικασία που απαιτείται για την έγκυρη αποποίηση αυτής, που προκλήθηκε δικαιολογημένα από την έλλειψη νομικής κατάρτισής της, αφού η ίδια, δεν διέθετε αντίστοιχες νομικές γνώσεις, αφετέρου πιστεύοντας ότι υπάρχει κανένα περιουσιακό στοιχείο της μητρός της, για να αναμειχθεί στην κληρονομία της και ως εκ τούτου δεν έχει κανένα δικαίωμα επ' αυτής, αλλά και καμία υποχρέωση εξαιτίας αυτής, δεν προέβη στη σύνταξη της επιβαλλόμενης δήλωσης αποποίησης της. Το γεγονός ότι η ίδια είχε υπεισέλθει στην ανωτέρω κληρονομία της αποβιώσασας μητρός της, ως κληρονόμος, το πληροφορήθηκε για πρώτη φορά στις αρχές Απριλίου 2021, οπότε την ενημέρωσε σχετικά, η ως αν δικηγορική εταιρεία, και κατόπιν της νομικής συμβολής της ως άνω πληρεξούσιας δικηγόρου της, άσκησε ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, την κρινόμενη αγωγή της. Με δεδομένα τα παραπάνω αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα, μέχρι και την 6^η Απριλίου του 2021, οπότε και πληροφορήθηκε κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, από την ως άνω δικηγορική εταιρεία και την πληρεξούσια ως άνω δικηγόρο της, ότι έχει επαχθεί σε αυτήν η κληρονομία της αποβιώσασας μητρός της, αγνοούσε την ύπαρξη συγκεκριμένης διαδικασίας αποποίησης της κληρονομιάς και κατ' επέκταση τις απορρέουσες από την άπρακτη παρέλευση της τετράμηνης προθεσμίας έννομες συνέπειες και συνεπώς αγνοούσε την επαγωγή στην ίδια (ενάγουσα) της κληρονομιάς της αποβιώσασας. Εξάλλου, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, εάν η ενάγουσα γνώριζε ότι η κληρονομία της μητρός της του ήταν κατάχρηη και ότι ακολούθως η κληρονομία περιήλθε στην ίδια, θα είχε σπεύσει να την αποποιηθεί και η ίδια, και δε θα ανέμενε να οχληθεί από οιοδήποτε δανειστή της

κληρονομιάς ή τρίτο. Επομένως, κατά τα ανωτέρω, αποδείχθηκε πλήρως ότι η μη αποποίηση της ανωτέρω κληρονομιάς από τη ενάγουσα, οφείλεται στην άγνοια των συναφών διατάξεων του Αστικού Κώδικα περί την επαγωγή και κτήση της κληρονομιάς και των συνεπειών της παραμέλησης της προθεσμίας αποποίησης. Η άγνοια αυτή εξομοιώνεται προς τη μη γνώση της επαγωγής της κληρονομιάς σε αυτήν (ενάγουσα) και αποκλείει την έναρξη της προθεσμίας για την αποποίησή της. Επισημαίνεται δε σε κάθε περίπτωση ότι στην κρινόμενη περίπτωση η τετράμηνη προθεσμία αποποίησης της εκ της διάταξης του άρθρου 1847 του ΑΚ αρχίζει από τη γνώση της επαγωγής και του λόγου του από την ενάγουσα. Αποδείχθηκε δε ότι κατά το χρόνο της θεωρούμενης πλασματικής αποδοχής κατά τη διάταξη του άρθρου 1850 ΑΚ της κληρονομιάς του κληρονομούμενου, ήτοι με την πάροδο τεσσάρων μηνών από τον θάνατο της κληρονομούμενης, που έγινε στις 14-1-2019, ήτοι την 14-5-2019, η ενάγουσα δεν γνώριζε την επαγωγή της κληρονομιάς στην ίδια ως εξ' αδιαθέτου κληρονόμος της μητρός της, και συνεπώς δεν συνέτρεχε η παραπάνω προθεσμία. Ειδικότερα, αποδείχτηκε ότι στις αρχές Απριλίου 2021 κατά το πρώτον πληροφορήθηκε την επαγωγή της κληρονομιάς σε αυτήν και το λόγο της και επομένως, η τετράμηνη προθεσμία προς αποποίηση του άρθρου 1847 ΑΚ αρχίζει, κατά τα αναλυτικώς στη πρώτη μείζονα σκέψη λεχθέντα, από τη γνώση της επαγωγής από την ενάγουσα. Αναφορικά δε με τους ισχυρισμούς της τρίτης εναγόμενης ότι δεν είναι δυνατόν η ενάγουσα να μην γνώριζε την προθεσμία αποποίησης και να μην επεδίωξε να ενημερωθεί για τις σχετικές νομικές διατάξεις περί αποδοχής, κρίνονται παντελώς αβάσιμοι, καθώς προκύπτει ακριβώς το αντίθετο, ότι δηλαδή η ενάγουσα αγνοούσε ότι έχει καταστεί κληρονόμος, και από τις προσκομιζόμενες ένορκες βεβαιώσεις απάντων των μαρτύρων της ενάγουσας, προκύπτει ότι η πλάνη της αφορούσε ακριβώς αυτό. Άλλωστε, εάν η τελευταία δεν τελούσε στην προαναφερθείσα πλάνη, θα είχε απλούστατα προβεί στην σχετική δήλωση αποποίησης για λογαριασμό της. Κατόπιν αυτών, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθεί η εκ μέρους της ενάγουσας πλασματική αποδοχή της κληρονομιάς της θανούσας μητρός της, στην Αθήνα, στις 14-1-2019, χήρας

το γένος και η οποία γεννήθηκε στην Αθήνα, στις 15-07-1927, κάτοικος όσο ζούσε Αχαρνών Αττικής, οδός

δεδομένου ότι η ενάγουσα δεν κατέστη κληρονόμος της, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, λόγω της ερημοδικίας του πρώτου και δεύτερου των εναγομένων πρέπει να ορισθεί το νόμιμο προκαταβλητέο παράβολο, για

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), ενώ τα δικαστικά έξοδα θα πρέπει να συμψηφιστούν ολικώς μεταξύ των διαδίκων λόγω της δυσχέρειας στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του πρώτου και δεύτερου των εναγομένων και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το προκαταβλητέο παράβολο, για την περίπτωση άσκησης από έκαστο των ερημοδικασθέντων εναγόμενων ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης, στο ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250,00 €).

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την εκ μέρους της ενάγουσας πλασματική αποδοχή της κληρονομίας της αποβιώσασας, στην Αθήνα, στις 14-1-2019, χήρας
το γένος και , η οποία γεννήθηκε
στην Αθήνα, στις κάτοικος όσο ζούσε Αχαρνών Αττικής, οδός
αριθ. με ΑΦΜ

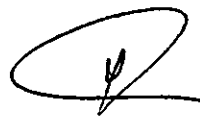
ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα, την 29^η Μαΐου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



Δημοσιεύθηκε σε δημόσια και έκτακτη συνεδρίαση στο ακροατήριο του στην Αθήνα, στις 3/8/2023, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ.....
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
.....



ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΥ
Ο ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΥ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΡΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΣΤΗΡΑΙΑ
